

University: Sharif University of Technology

Department: Electrical Engineering

Course Name: Medical Signal and Image Processing Lab

Lab 9 Report

Student Name: Ali Shahbazi, Zahra Kavian, MohammadReza Safavi

Student ID: 98101866, 98102121, 98106701

Instructor: Dr. Sepideh Hajipour

Academic Semester: 2023 Spring

فهرست مطالب

١	ں تئوری 	۱ بخش
٣	ں شبیهسازی	۲ بخش
	ت تصاویر	فهرسا
٣	تشخیص بافت به کمک الگوریتم Region Growing	١
۴	خوشه بندی سه تصویر داده شده با استفاده از تابع kmeans متلب	۲
۵	خوشه بندی سه تصویر داده شده با استفاده از الگوریتم K-means	٣
۶	خوشه بندی با استفاده از FCM	۴
٩		۵
٩	كانتور اوليه ترسيم شده پيش از اجراي الگوريتم	۶
١.	کانتور به دست آمده پس از اجرای الگوریتم	٧
١.	کانتور نهایی به دست آمده	٨

' بخش تئوري

اثبات.

$$J_m = \sum_{i=1}^{D} \sum_{j=1}^{N} \mu_{ij}^m ||x_i - c_j||^2$$

$$\frac{\partial J_m}{\partial c_{j'}} = \frac{\partial}{\partial c_{j'}} \sum_{i=1}^{D} \sum_{j=1}^{N} \mu_{ij}^m ||x_i - c_j||^2
= \sum_{i=1}^{D} \sum_{j=1}^{N} \frac{\partial}{\partial c_{j'}} (\mu_{ij}^m ||x_i - c_j||^2)
= \sum_{i=1}^{D} \sum_{j=1}^{N} \frac{\partial}{\partial c_{j'}} (\mu_{ij}^m (x_i - c_j)^T (x_i - c_j))
= \sum_{i=1}^{D} \sum_{j=1}^{N} \frac{\partial}{\partial c_{j'}} (\mu_{ij}^m (x_i^T x_i - c_j^T x_i + c_j^T c_j - x_i^T c_j))
= \sum_{i=1}^{D} \sum_{j=j'} 2\mu_{ij}^m (x_i - c_j)(-1)
= \sum_{i=1}^{D} 2\mu_{ij'}^m (x_i - c_{j'})(-1)$$
(1)

$$\frac{\partial J_m}{\partial c_{j'}} = 0 \Longrightarrow \sum_{i=1}^{D} 2\mu_{ij'}^m (x_i - c_{j'})(-1) = 0$$

$$\sum_{i=1}^{D} \mu_{ij'}^m (x_i - c_{j'}) = 0$$

$$\sum_{i=1}^{D} \mu_{ij'}^m c_{j'} = \sum_{i=1}^{D} \mu_{ij'}^m x_i$$

$$c_{j'} = \frac{\sum_{i=1}^{D} \mu_{ij'}^m x_i}{\sum_{i=1}^{D} \mu_{ij'}^m}$$

اثبات.

$$J_m = \sum_{i=1}^{D} \sum_{j=1}^{N} \mu_{ij}^m ||x_i - c_j||^2$$

در این قسمت باید دقت کرد که علاوه بر ترم معمولی که قبلا داشتیم و باید بهینهسازی روی آن انجام دهیم، یک ترم دیگر نیز داریم که قید مسئله است. از آنجایی که μ_{ij} میزان تعلق هر ذره i به هر خوشه j را نشان می دهد، بنابراین داریم:

$$\sum_{i=1}^{N} \mu_{ij} = 1$$

یعنی مجموع تعلق یک نقطه به خوشهها برابر ۱ شود. این ترم را میتوان توسط ضرایب لاگرانژ در تابع هزینه وارد کرد.

$$\frac{\partial J_m}{\partial \mu_{i'j'}} = \frac{\partial}{\partial \mu_{i'j'}} \left(\sum_{i=1}^D \sum_{j=1}^N \mu_{ij}^m ||x_i - c_j||^2 + \sum_{i=1}^D \lambda_i (1 - \sum_{j=1}^N \mu_{ij}) \right)
= \sum_{i=i'} \sum_{j=j'} m \mu_{ij}^{m-1} ||x_i - c_j||^2 - \lambda_i
= m \mu_{i'j'}^{m-1} ||x_{i'} - c_{j'}||^2 - \lambda_{i'}$$
(Y)

$$\frac{\partial J_m}{\partial \mu_{i'j'}} = 0 \stackrel{2}{\Longrightarrow} m\mu_{ij}^{m-1} ||x_i - c_j||^2 - \lambda_i = 0$$

$$\mu_{ij} = \left(\frac{\lambda_i}{m||x_i - c_i||^2}\right)^{\frac{1}{m-1}} \tag{7}$$

$$\sum_{j=1}^{N} \mu_{ij} = \sum_{j=1}^{N} \left(\frac{\lambda_i}{m||x_i - c_j||^2} \right)^{\frac{1}{m-1}} = 1$$

$$\implies \lambda_i = \left(\sum_{j=1}^{N} (m||x_i - c_j||^2)^{\frac{1}{1-m}} \right)^{1-m}$$

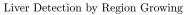
$$\stackrel{3}{\Longrightarrow} \mu_{ij} = \left(\frac{\left(\sum_{k=1}^{N} (m||x_i - c_k||^2)^{\frac{1}{1-m}} \right)^{1-m}}{m||x_i - c_j||^2} \right)^{\frac{1}{m-1}}$$

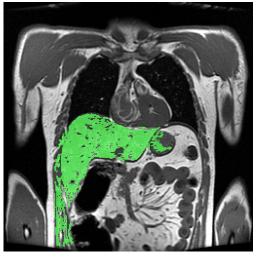
$$\implies \mu_{ij} = \frac{\sum_{k=1}^{N} (m||x_i - c_k||^2)^{\frac{1}{1-m}}}{(m||x_i - c_j||^2)^{\frac{1}{m-1}}}$$

$$\implies \mu_{ij} = \frac{1}{\sum_{k=1}^{N} \left(\frac{||x_i - c_j||}{||x_i - c_k||} \right)^{\frac{2}{m-1}}}$$

۱ بخش شبیهسازی

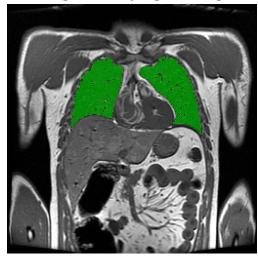
() برای این کار ابتدا یک نقطه درون بافت ریه چپ و ریه راست پیدا می کنیم. سپس در یک همسایگی 8×8 مقادیر روشنایی تصویر را میانگین گرفته و به عنوان روشنایی مرجع برای هر ریه در نظر می گیریم. حال یک ماتریس mask می سازیم که اندازه ی آن برابر با اندازه تصویر و درایههای آن تماماً صفر هستند. از نقطه ی اولیه برای هر بافت شروع می کنیم و همسایههای آن (راست، بالا، چپ، پایین) را بررسی می کنیم. اگر مقدار متناظر آنها در mask mask صفر باشد یعنی بررسی نشدهاند. با هر بار بررسی هر پیکسل در تصویر، اگر روشنایی آن نقطه در محدوده ی برابر 1 شده و اگر در این محدوده نباشد، برای جلوگیری از بررسی مجدد، مقدار آن برابر 1 – تنظیم می شود. اینگونه می توان سرعت پردازش را بیشتر کرد. هنگامی که دیگر نقطهای به roll ضافه نشود الگوریتم به پایان می رسد. به بازای مقادیر آستانه ی 25 برای ریه راست فرد، آستانه ی 20 برای ریه چپ فرد و آستانه ی 20 برای کبد، نتابج در شکل ۱ نشان داده شده است. همانطور که دیده می شود، شباهت بسیار بالایی با مثالهای دستور کار دارد. بافت ریه به خوبی تشخیص داده شده است و بافت کبد با کمی خطا قابل قبول است.

(ب) تشخیص بافت کبد

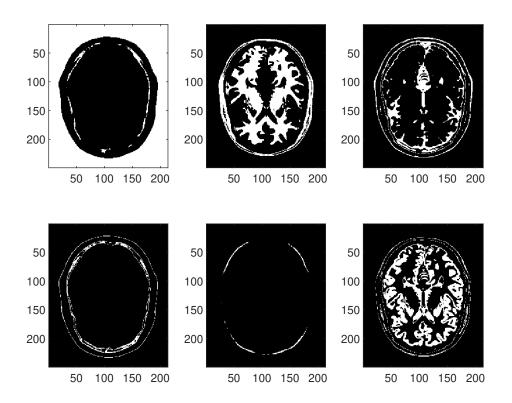
Lung Detection by Region Growing

(آ) تشخیص بافت ریه

شكل ۱: تشخيص بافت به كمك الگوريتم Region Growing

۲) ابتدا ویژگی هر سه لایه هر تصویر، برای هر پیکسل کنار هم قرار داده می شود. با استفاده از تابع kmeans متلب، این سه تصویر ادغام شده، به شش ناحیه تقسیم می شوند. شکل ۲ شش تصویر حاصل از این clustering نشان می دهد.

شکل ۲: خوشه بندی سه تصویر داده شده با استفاده از تابع kmeans متلب

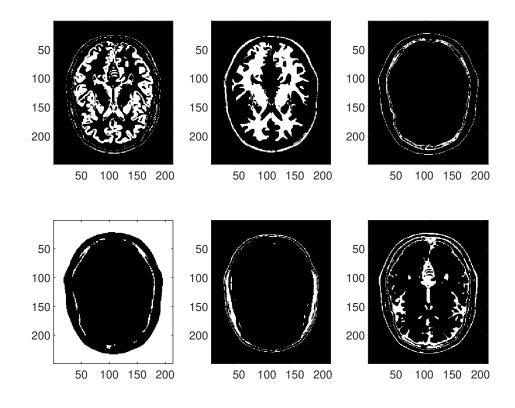
۳) در این بخش، تابع kmeans پیاده سازی می شود. ابتدا مرکز خوشه های مورد نظر به طور رندوم تعیین می شود. سپس فاصله هر پیکسل تا مرکز همه خوشه ها محاسبه شده و به خوشه ای که کمترین فاصله دارد، نسبت داده می شود.

بعد از تعیین خوشه هر پیکسل، میانگین نمونه های هر خوشه به عنوان مرکز جدید شناخته می شود.

بار دیگر خوشه متناظر هر پسکل تعیین شده و مرحله قبلی تا جایی پیش می رود که پیکسل های هر خوشه در دو مرحله متوالی تغییر نکنند.

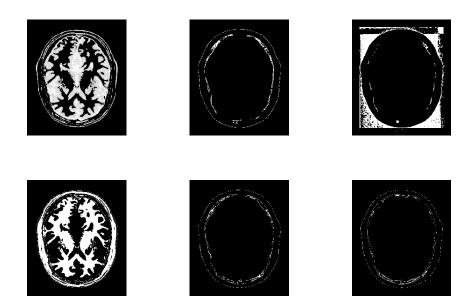
نتیجه خوشه بندی سه تصویر قسمت در شکل ۳ نشان داده شده است.

هر دو تصویر ۲ و ۳ شباهت قابل قبولی دارند.

شكل ٣: خوشه بندى سه تصوير داده شده با استفاده از الگوريتم K-means

۴) مراحل را مشابه بخش دوم انجام میدهیم و سپس با استفاده از تابع fcm ناحیهبندی را انجام میدهیم و خروجی را ترسیم میکنیم تا به شکل ۴ برسیم.

شكل ۴: خوشهبندى با استفاده از FCM

مشاهده مي شود عملكرد اين الگوريتم تقريبا مشابه الگوريتم k-means است

ک) در روش segmentation به دنبال تمیز دادن ناحیه مورد نظر (با ویژگی و اطلاعات مشخص) از تصویر background

در روش region growing با آستانه گذاری روی پیکسل های اطراف یک یا چند پیکسل اولیه انتخاب شده، این بخش بندی انجام می شود.

برای بهبود این روش، می توان این آستانه گذاری را بهبود بخشید؛ به عنوان مثال علاوه بر در نظر گرفتن آستنه شدت روشنایی اطلاعات بافت (جنس بافت، وجود یا عدم وجود رگ و یا ...) برای آستانه گذاری در نظر گرفت.

همچنین می توان از الگوریتم ژنتیک برای ارزیابی بخش بندی انجام شده استفاده نمود. شبه کد زیر می توان برای الگوریتم ژنتیک در نظر گرفت:

Initial phase: Initially the populations of the chromosomes d(d = 1, 2, ..., N) are generated randomly. N denotes the size of the population.

Fitness function: Fitness value of each parameter is calculated and the chromosome which has the highest fitness value is selected as the best chromosome.

- Mutation: In the mutation process chromosome values are changed according to the probability. To do the mutation process, probability should be set low.
- Crossover: After mutation, one or more parent chromosomes are selected using roulette wheel and new solution is created.
- Evaluation: Then the fitness of the new solution is calculated.

$$F = best(GT_i); \quad i = 1, 2, \dots N$$

 GT_i grey threshold. If the new fitness value is better than the current fitness value, it replaces the current value. This process is continued until the termination criterion is reached.

۹) مدل کانتور فعال یا مار (snake) spline یک روش مبتنی بر کمینه کردن انرژی spline (انرژی spline) مدل کانتور فعال یا مار (snake) مدل کانتور فعال یا مار (snake) مدل قرارگیری و شکل تصویر). مکان های کمینه انرژی با خواص تصویر موردنظر مطابقت دارد.

$$E_{snake} = \int_0^1 E_{snake}(v(s)) ds = \int_0^1 (E_{internal}(v(s)) + E_{img}(v(s)) + E_{con}(v(s))) ds$$

$$E_{internal} = E_{cont} + E_{curv}$$
 (continuity of the contour + smoothness of the contour)
$$E_{img} = w_{line} E_{line} + w_{edg} E_{edg} + w_{term} E_{term}$$

$$E_{line} = I(x, y) \quad \text{(intensity of image)}$$

$$E_{edg} = -|\lambda I(x, y)|^2 \quad \text{(image gradient)}$$

$$E_{term} = \frac{\partial \theta}{\partial n_{\perp}} \quad \text{(termination functional of energy)}$$

where:

$$\theta = \arctan(\frac{C_y}{C_x})$$

$$C(x,y) = G_\sigma.I(x,y) \quad \text{(smoothed image)}$$

$$n = (\cos\theta,\sin\theta) \quad \text{(unit vectors along the gradient direction)}$$

$$n_\perp = (-\sin\theta,\cos\theta) \quad \text{(unit vectors perpendicular to the gradient direction)}$$

Level-set یکی از روش های کانتور فعال active contour است که برای خوشه بندی تصاویر با توپولوژی پیچیده و پیدا کردن مرز در آنها استفاده می شود؛ به ویژه در تصاویر با ناهمگنی زیاد (تصاویر پزشکی نظیر fMRI). Level-set به دو دسته تقسیم می شوند:

based on edge -

به طور کلی به صورت زیر تعریف می شود:

$$F(\phi) = \mu R(\phi) + E(\phi)$$

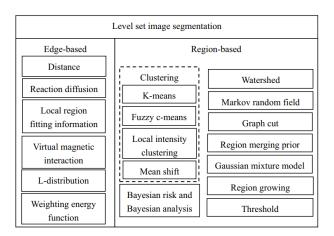
Where:

the first term (regularization term) is to maintain evolution contour when the curve close to zero level-set.

the second term (energy term) is the external energy.

based on region-

که روش های استفاه شده برای هر دسته در شکل ۵ نشان داده شده است.

شکل ۵: Caption

با اجرای کد دمو، مشاهده میکنیم ابتدا یک کانتور فرضی برای ناحیهبندی در نظرگرفته شده است (دانش پیشین ما از عکس). این کانتور اولیه در شکل ۶ آمده است.

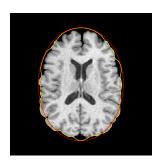
شكل ٤: كانتور اوليه ترسيم شده پيش از اجراى الگوريتم

سپس با اجرای الگوریتم مذکور، پس از جند گام، کانتور رسم شده را آپدیت میکنیم تا به شکل ۷ برسیم.

شكل ٧: كانتور به دست آمده پس از اجراى الگوريتم

در نهایت با تکمیل کانتور به دست آمده، به ناحیهبندی نهایی میرسیم که در شکل ۸ آمده است.

شکل ۸: کانتور نهایی به دست آمده